

hvad han tidligere havde erhvervet sig, og er uden Subsistensmidler. Paa en i August d. A. indgiven Ansøgning til Justitsministeriet om en aarlig Understøttelse har han under 23de September d. A. faaet den Befæd, at Finansministeriet har modsat sig, at hans Ansøgning blev bevilget, og derfor henvender han sig nu til Rigsdagen for ved dens Hjælp at erholde en Understøttelse af Statskassen.

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Indstilling.

3. Fra forhenværende Advokat og Notar S. Cl. Ringel af Kjøbenhavn om en Erstatning af Statskassen for lidt Tab og Skade i Krigen 1864 og senere. (Indbragt den 6te December 1881 af Folkethingmanden for Kjøbenhavns 4de Kreds, Scharling).

Andrageren forebringer, at han i Aarene 1855—1867 har virket som Advokat og Notar i Sønderborg og har gjennemgaaet alle Krigens Nødsler og Ulykker i 1864. Hans Hus blev saaledes nedbrudt, alle hans Eiendele ødelagte, han selv blev sat ud af sit Erhverv og paadrog sig en Sygdom, hvorefter han som Refonvalescent opholdt sig i Fyn fra Mai til September 1864. Skjøndt han da som Prokurator kunde have taget Ophold paa Vær, vendte han i Dansthedens Interesse tilbage til Sønderborg, hvor han vedblev at fungere som Advokat og Notar, indtil han i 1867 blev affat, fordi han vægrede sig ved at aflægge Eden til Kongen af Preussen. For den lidte Krigsskade fik han ingen Erstatning fra Fonden for betrængte Sønderborgere i Kjøbenhavn, af Komiteen i Sønderborg udbetalttes der ham kun en ringe Erstatning, og han anser sig i høi Grad forurettet ved at være den eneste af alle Byens Indvaanere, som ikke fik Noget de 3—4 sidste Gange, der blev betalt til de Andre. Efter sin Afstættelse 1867 forblev han i Sønderborg i den danske Sags Interesse. I 1868 grundede han det danske Blad „Dybbøl-Posten“, hvorved han antager at have stiftet megen Gavn i national Retning. I 1870 blev han bortjagen og maatte med sin Familie opholde sig 8 Maanedere i Kjøbenhavn, hvorved han led saadanne Tab, som han ikke senere har kunnet forvinde. Han antager, at hvis han dengang var forbleven i Hovedstaden og havde taget Tillægs-Examen til sin slesvig-juridiske Examen, vilde han nu som flere af sine slesvigiske Kolleger siden 1872—73 have fiddet i et godt Herredsfogedembede. Men han valgte i Dansthedens Interesse at vende tilbage til Sønderborg, hvor han paany grundede „Dybbøl-Posten“, som han dog af økonomiske Hensyn snart maatte sælge for en meget ringe Pris. Stadig udsat for Bold, Forurettelse og personlig Overlast blev han dødsygg 1874 og maatte fratræde Redaktionen af „Dybbøl-Posten“ det følgende Aar, hvorefter han flyttede hertil Byen, hvor der overdroges ham en Klasselotterikollektion og Udsalg af Stempelpapir. Hele sin aarlige Indtægt anslaaer han til knap 1600 Kr., og da han ikke deraf har kunnet leve med sin store Familie, tilbels trykket af Fortidens Gjælb, kæmper han nu i en Alder af 57 Aar med tunge Næringsforger. Hans Anstrængelser for at erholde en bedre Livsstilling i Statens eller Kommunens Tjeneste have hidtil været frugtesløse. Den Skade, han har lidt i Krigen 1864 og senere indtil 1875, opgjør han til 17,889 Kr., og da Finansministeriet paa en Ansøgning om at faae denne Skade erstattet under 21de November 1881 har svaret ham, at det ikke kan tilstaa ham nogen Erstatning, henvender han sig nu til Rigsdagen med Bøn om, at den navnlig af Hensyn til hans Fortjenester af den danske Sag i Slesvig vil hjælpe ham til at erholde en saadan.

I Betragtning af alle de Kjendsgjerninger, Ansøgeren omtaler, finder Udvalget, at der kan være Grund til at give ham nogen Understøttelse og foreslaaer Andragerdet henvist til Finansministeren.

4. Fra Baron G. A. Gedalia af Kjøbenhavn om, at der maatte blive tilstaaet ham et aarligt Beløb i Anledning af Tab ved Jernbaneanlæg. (Indbragt den 7de December 1881 af Folkethingmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, Briz.)

I forrige Samling bad Andrageren om at erholde en Stadeserstatning paa 100,000 Kr. eller faa stort et Beløb, som Rigsdagen maatte finde passende, for de Tab, han havde lidt ved forskellige her i Landet udførte Jernbaneanlæg. I sin derover afgivne Betænkning (Tillæg B. Sp. 1625—26) ubtalte Udvalgets Flertal, at det for Følgernes Skyld ansaa det betænkeligt at foreslaa Andragerdet henvist til Indvænsministeren og gjorde derfor ingen Indstilling, medens Udvalgets Mindretal (Berg, Bojsen, Ørup og Th. Nielsen) fandt, at der kunde være Anledning for Bewil-